се вършели и тукъ усилено. Всѣки билъ готовъ да грабне оржжие. Чакали само известие за това.

На 20. априлъ се завърналъ мѣстниятъ главатарь на бунтовницитѣ Василъ Петлешковъ и съобщилъ, че възстанието въ Панагюрище и околностьта е обявено. Известието се посрѣщнало съ радость. Цѣлото градче на часа възстанало. 600 души възстанници излѣзли извънъ града да завардятъ пжтищата и да приготвятъ окопи.

Отъ по-рано били приготвени 18 черешови топчета, които били искарани на околнитѣ височини. Въоржжени били дори и нѣкои по-храбри жени.

Башибозукътъ не се забавилъ да нападне Брациговския укрепенъ лагеръ, но билъ лесно отбитъ. Турцитѣ, обаче, не се отчаяли. Тѣхното число всѣки часъ се увеличавало.

На 26. априлъ се явилъ главатарьтъ на башибозуцитѣ, Ахмедъ Барутанлията, сжщиятъ, който нападна атакъ и измами батачани да си предадатъ оржжието. Той пратилъ писмо и до брациговци да сложатъ оржжие, обещавалъ и на тѣхъ сжщото, както на батачани. Но тука, въ Брацигово, никой не повѣрвалъ на този свирепъ хитрецъ.

Боятъ продължилъ. На 5. май главатаритѣ на възстанието решили, щото една група отъ най-храбритѣ възстанници да нападне презъ нощьта башибозушкия лагеръ. Обаче сжщата вечерь изгърмѣло оржжие. Страшниятъ му гласъ се разнесълъ по околнитѣ височини. Засвирили войнишки тржби. Явно било, че е пристигнала редовна турска войска. Оржжието продължавало да гърми, гранатитѣ падали въ града, ужасъ обзелъ населението, възстаницитѣ се смутили. Готвеното нощно нападение върху башибозушкия лагеръ било отложено.

На другия день, 6. май, първенцитѣ отъ града се събрали на съветъ. Разбрали, че е дошла редовна турска войска, срещу която е било невъзможно да се борятъ. Решили да обадятъ на пашата, който командувалъ редовната турска войска, че желаятъ да сложатъ оржжие. Пашата приелъ възстаническитѣ пратеници много добре и обещалъ да запази града и